

عنوان مقاله:

واکنش صفات مورفولوژیک، اجزای عملکرد و عملکرد کدوی پوست کاغذی (Cucurbita pepo L.) به مدیریت تلفیقی دور آبیاری و کود نیتروژن

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

جواد حمزه ئی - دانشگاه بوعلی سینا همدان

مجید بابایی - دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: کدوی پوست کاغذی از گیاهان دارویی تازه وارد شده به کشور است که بذر و فرآورده های آن در درمان بسیاری از بیماری ها کاربرد دارد. با توجه به اهمیت کدوی پوست کاغذی در صنایع دارو سازی، افزایش خشکسالی در سال های اخیر و نبود اطلاعات کافی در مورد نیاز کودی این گیاه، آزمایش حاضر با هدف بررسی اثرات دور آبیاری و سطوح مختلف کود نیتروژن بر برخی صفات مورفولوژیک، اجزای عملکرد و عملکرد بذر این گیاه دارویی انجام گرفت. مواد و روش ها: آزمایش به صورت کرت های خرد شده با طرح پایه بلو ک های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا در سال زراعی 1392-93 اجرا شد. دور آبیاری (6، 9، 12 و 15 روز) در کرت های اصلی و سطوح نیتروژن (صفر، 60، 120، 180 و 240 کیلوگرم نیتروژن در هکتار) در کرت های فرعی قرار گرفتند. آبیاری مزرعه به روش جوی و پشته ای بود و اعمال تیمار آبیاری پس از استقرار کامل گیاه صورت گرفت. کود اوره نیز در سه مرحله کاشت، گلدهی و میوه دهی مصرف شد. صفات مورد بررسی شامل طول بوته، تعداد گره و شاخه در ساقه اصلی، تعداد برگ و میوه در بوته، تعداد دانه در میوه، وزن صد دانه، عملکرد بذر و قرائت کلروفیل متر بودند. یافته ها: نتایج نشان داد که اثر تیمارها بر طول بوته، تعداد گره و شاخه در ساقه اصلی، تعداد برگ و میوه در بوته، تعداد دانه در میوه، وزن صد دانه، عملکرد بذر و قرائت کلروفیل متر معنی دار شد. اثر متقابل تیمارها نیز به جز تعداد شاخه در ساقه اصلی و تعداد دانه در میوه بر بقیه صفات معنی دار شد. بیشترین و کمترین میزان صفات همانند عملکرد بذر (84/84 و 26/25 گرم در مترمربع) به ترتیب از تیمار 180 کیلوگرم نیتروژن در دوره آبیاری 6 روز و عدم کاربرد نیتروژن در دوره آبیاری 15 روز به دست آمد. تیمار 180 کیلوگرم نیتروژن در دور آبیاری 6 روز با تیمار 180 کیلوگرم نیتروژن در دور آبیاری 9 روز اختلاف معنی دار نداشت. بروز تنش خشکی و کمبود عناصر غذایی به خصوص نیتروژن در طی مراحل مختلف نمو به ویژه مراحل زایشی به علت کاهش در میزان کلروفیل، کاهش طول دوره فتوسنتز و انتقال مواد حاصل از فتوسنتز جاری و همچنین کاهش سهم انتقال مجدد مواد ذخیره شده، موجب کاهش در اجزای عملکرد و در نهایت کاهش عملکرد بذر می شود. نتیجه گیری: به طور کلی، نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که بیشترین عملکرد بذر در تیمار دور آبیاری 6 روز به همراه مصرف 180 کیلوگرم نیتروژن به دست آمد، ولی بین این تیمار با تیمار دور آبیاری 9 روز به همراه مصرف 180 کیلوگرم نیتروژن از نظر آماری تفاوت معنی داری وجود نداشت. لذا، می توان اظهار داشت که دور آبیاری 9 روز و کاربرد 180 کیلوگرم نیتروژن در هکتار می تواند ضمن صرفه جویی در مصرف آب و کاهش هزینه تولید به ویژه از جانب کود نیتروژن، عملکرد رضایت بخشی نیز تولید کند.

کلمات کلیدی:

ریخت شناسی، کم آبیاری، گیاه دارویی، مدیریت مصرف منابع، وزن بذر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/953197>

